

До 125-річчя НТУ «ХПІ»

#26-27 от 30.11.2010

Ректор Львівської політехніки, професор Юрій Бобало: «У Харкові я зустрів однодумців й побратимів...»

На святкуванні 125-річчя Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» одним із почесних гостей був ректор Львівської політехніки, професор Юрій Ярославович Бобало. Ця подія співпала у часі з іншою, пов'язаною з етапним рубежем наукової кар'єри гостя: у стінах нашого університету львів'янин нещодавно блискуче захистив докторську дисертацію. Отож тема для нашої розмови з Юрієм Ярославовичем виникла цілком спонтанно.

– Як Вам у новій науковій іпостасі? – запитали його наші кореспонденти.

– Я до глибини душі зворушений товариською допомогою харків'ян при підготовці та захисті мною докторської дисертації. Насамперед, дружньою підтримкою ректора одного із найстаріших і найбільших в Україні технічних університетів професора Леоніда Леонідовича Товажнянського. Повірте, для мене, львів'янина, було великою честю захищатися саме у стінах вашого уславленого університету – вірного побратима Львівської політехніки, з яким нас пов'язують довголітні міцні узи дружби й плідної наукової співпраці. Чимало добрих слів хотів би висловити і на адресу проректора з наукової роботи вашого університету Андрія Петровича Марченка, завідувача кафедри комп'ютерної математики і математичного моделювання, професора Леоніда Михайловича Любчика, голови спеціалізованої Вченої ради, завідувача кафедри системного аналізу та управління, професора Олександра Сергійовича Куценка та багатьох інших харків'ян, котрі долучилися до знакової події у моєму житті. Одне слово, тут, у Харкові – першій столиці України – я знайшов однодумців і побратимів!

– Юрію Ярославовичу, торік ми разом відсвяткували 165-річчя Львівської політехніки, а цьогооріч – 125-річний ювілей Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». Чи не вбачаєте у цьому співпадінні якийсь знаковий зміст?

– Так, ви маєте абсолютну рацію. Адже Львівська і Харківська політехніки належать до когорти класичних українських університетів європейського типу. Таких в Україні одиниці. Саме вони відіграють важливу роль як фундаментальна основа накреслених реформ у вітчизняній вищій освіті, каталізаторів інтеграційних процесів щодо входження України у європейський цивілізаційний, науковий та освітній простір. Кожен, хто переступає поріг вашого вузу, переживає справжній катарсис, тобто духовне очищення, знайомлячись з його славною багаторічною історією – важливою й невід’ємною складовою всієї вітчизняної науково-технічної, інтелектуальної і культурної історії. Досить згадати лише імена всесвітньовідомих вчених-харківських політехніків: засновника вузу В. Л. Кирпичова, лауреата Нобелівської премії з фізики Л. Д. Ландау, академіків М. М. Бекетова, П. П. Будникова, А. К. Вальтера, О. М. Ляпунова, К. Д. Синельникова та інших видатних постатей. Вашому шанованому освітньому й науковому закладу, котрий по праву став центром культури, знань і досліджень, нині належить безсумнівний пріоритет у багатьох сучасних галузях фундаментальної і прикладної науки.

Про стрімку динаміку розвитку вузу свідчить той промовистий факт, що при його заснуванні загальна кількість студентів становила лише 125 осіб, а зараз в університеті на 24 факультетах здобувають знання понад 32 тисяч студентів, їх навчають талановиті педагоги, серед яких 160 докторів наук і професорів та 900 – кандидатів наук і доцентів. Лише за останні 10 років, як розповідав мені Леонід Леонідович ТОВАЖНЯНСЬКИЙ, ви започаткували 35 нових сучасних спеціальностей, що доповнили традиційні галузі знань. Як на мене, то вам вдалося органічно поєднати навчання із ґрунтовними науковими дослідженнями у межах численних наукових шкіл, що плідно працюють у вузі.

Перебуваючи у Харкові, я почерпнув чимало корисного, зокрема, того, що варто запозичити й нам. Йдеться, насамперед, про налагоджений постійний контакт і тісну співпрацю з науковими академічними закладами, запроваджений механізм втілення власних наукових розробок на госпдоговірній основі. Адже, як відомо, діловими партнерами і водночас споживачами «наукового продукту» Харківського політехнічного є такі гіганти вітчизняної промисловості, як ВАТ «Турбоатом», танковий завод імені Малишева, КБ імені Антонова, авіаційний завод та інші.

Викликає повагу й захоплення ваша подвижницька робота із збереження архітектурних пам’яток вузу. Нещодавно відновлено унікальний Палац студентів, де нині, як мені розповіли, у понад 20 художніх колективах займаються творчістю й мистецтвом понад 1000 студентів і викладачів. Це феноменально!

Водночас і ми, галичани, теж можемо багато чим похвалитися, поділитися накопиченим досвідом і своїми досягненнями. Важливо зараз суттєво розвинути й поглибити нашу співпрацю по всіх лініях науково-освітньої й виховної сфери. Адже ціль у нас одна: ми всі разом й обіруч повинні навчати та виховувати нову генерацію української інженерної еліти XXI століття, займатися перспективними науково-технічними й інноваційними

дослідженнями в галузі високих технологій та впровадження їх у виробництво.

Тож від імені ваших колег – львівських політехніків – бажаю багатотисячному колективі Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» нових творчих злетів і найвищих професійних результатів. Засівайте в душах своїх вихованців зерна високої громадянськості й патріотизму, міцні наукові знання й інтелект, аби проросли вони благодатним врожаєм здобутків задля України та її народу!